

[Malchau.]

Side heller ikke ønsker fra nogen Side at modtage Æselspark.

J. S. Fogot: Den højtærede Minister var saa elskværdig at sige til mig, at det Udtryk, jeg benyttede: at bide Hovedet af al Skam, passede bedre paa mit Parti. Nu er alting i Verden jo relativt, men den højtærede Minister skylder foreløbig Tinget og mig en Forklaring paa, hvornaar jeg har stillet Krav af saa yderliggaaende Karakter, som dette Lovforslag er Udslag af. I de ca. 5 Aar, jeg nu har været paa Rigsdagen, har Landbrugets Forrentning ligget mellem $2\frac{1}{2}$ og 3; det har altsaa været en Underskudsforretning, og de Krav, jeg paa mit Erhvervs Vegne har fremsat, er alle gaaet ud paa dette ene: Ligestilling med de øvrige Erhverv. Aldrig har jeg fremsat noget som helst Krav, der kunde give det Erhverv, jeg tilhører, mere end Ligestilling, ja, jeg tvivler paa, at noget af de Forslag, som jeg har fremsat, havde kunnet skabe fuldkommen Ligestilling. Derfor beder jeg Ministeren, naar han nu slynger en saadan almindelig, letkøbt Bemærkning ud, om at motivere den og her meddele, hvornaar jeg har fremsat Krav, der paa nogen Maade kunde sidestilles med de Krav, der er honoreret gennem det fremsatte Lovforslag.

Den højtærede Minister siger, at man ikke kan tage Tjenestemændene ud af deres Sammenhæng. Ja, men det er jo netop det, man har gjort. Tjenestemændene faar en Afønning, der er hjemlet i Tjenestemandsløven, og Tjenestemandsløven er, om jeg maa bruge det Udtryk, det Grundlag, paa hvilket Tjenestemændene er fæstet, det Grundlag, paa hvilket de er antaget. De kender Tjenestemandsløven i det Øjeblik, de bliver antaget i deres Stillinger, og det er paa denne Basis, de antages. At man de 3 sidste Aar har givet dem Tillæg, er en Sag for sig, men netop ved at give dem ekstraordinært Tilskud ud over den Afønning, der er aftalt, river man Tjenestemandsstanden ud af den økonomiske Sammenhæng, der hedder Samfundsforhold.

Det ærede Medlem Hr. Ch. Petersen sagde, at jeg maatte have misforstaaet Lovforslaget, idet der her kun var Tale om at opretholde et Løntillæg, som man havde haft gennem de sidste 2 Aar. Jeg er vel vidende om dette Løntillæg; jeg har to Gange stemt imod det, har aldrig anerkendt dets Berettigelse og gør det heller ikke nu; og lige saa vel som jeg har talt imod det de sidste 2 Aar, gør jeg det i Dag. Det er ganske uberettiget og har været det hele

Tiden, men er det langt mere i Dag end nogen Sinde før, fordi man tidligere havde Mulighed for at skaffe Pengene til Veje uden at stille særlig store Krav til Skatteyderne. Men vi staar i Øjeblikket i en saadan Situation, at vort Land aldrig forhen har været økonomisk værre stillet. Forskellen paa Samfundsklasserne bliver i økonomisk Henseende større og større, og netop i en saadan Situation er det en Udfordring til de øvrige Erhverv at forlange dette ekstraordinære Tillæg opretholdt.

Det ærede Medlem kom dernæst ind paa en Omtale af Landbruget og sagde, at man paa Rigsdagen har gennemført Lovforslag, der yder Tilskud til Landbruget. Det ærede Medlem Hr. Malchau forsøgte paa at være vittig i samme Forbindelse. Det er een stor Misforstaaelse, og jeg tvivler virkelig paa, at det er alvorlig ment; naar man taler om, at man yder Tilskud til Landets Hovederhverv. Det kan jo ikke være Meningen, for det er jo latterligt. Man kan ikke opretholde et Hovederhverv ved Tilskud. Nej, man har i Forvejen gennem Lovgivningen ødelagt dette Hovederhvervs Økonomi. Man har straks, da denne Krig begyndte, ændret Sterlingkursen og dermed rent administrativt nedsat Landbrugets Indtægter. Bagefter er man saa kommet og har sagt: Vi indrømmer, at det er Uret, vi indrømmer, at vi skylder Landbruget Kompensation, fordi vi administrativt har nedsat Landbrugets Indtægter, og man er saa kommet med en Dækning, som ingen Dækning er. Det kalder jeg ikke Retfærdighed, og jeg har aldrig nogen Sinde anerkendt den Form for Hjælp til Landbruget. Hjælpen til Landbruget maa ydes ved, at man lader Landbruget have Lov til at arbejde selv, men det var det, man ikke gjorde, man tager dets Valuta, afregner den til Underpris, eksproprierer faktisk dets Ejendom og giver det en Underpris for den Eksport, som Landbruget daglig arbejder for at frembringe.

Det ærede Medlem Hr. Ch. Petersen sluttede med at sige, at det er skamløst at sætte Klasserne op mod hinanden. I saa Henseende er vi fuldkommen enige, men saa skulde det ærede Medlem vise, at han skammede sig over, at Regeringen maaltbevidst gennem sin Politik sætter Klasserne op mod hinanden. Herom kan der ingen Tvivl være, og det kan det ærede Medlem ikke være uvidende om.

Det ærede Medlem Hr. Malchau var saa højt oppe, at det vel vil være vanskeligt at faa ham ned til almindelige Menneskers Tankegang. Han forsøgte at bevæge sig